

دعای خیر یاران توشه آخرت سپردنشان؛ یادمان مرحوم دکتر میرنقی موسوی

خاتم الانبیاء (ص) به منظور ادامه فعالیت‌های علمی و مسئولیت‌های خود، در آن بیمارستان در پست ریاست بیمارستان خدمت کرد. مشاور رئیس دانشگاه علوم پزشکی مشهد در امور آموزش و ریاست انجمن چشم پزشکی استان خراسان از دیگر مسئولیت‌های ایشان بود. همچنین، عضویت در شورای آموزشی دانشگاه، مسئول برنامه‌ریزی امور آموزشی کارآموزان، کارورزان و دستیاران بخش چشم بیمارستان امام رضا (ع) و بیمارستان خاتم الانبیاء (ص)، عضویت در گروه درمانی ویژه مجذومین، عضویت در کمیته آموزشی و پژوهشی بیمارستان، عضویت در کمیسیون تخصصی چشم اداره کل پزشکی قانونی خراسان، عضویت در هیأت علمی گروه ویترو و رتین در کنگره‌های بین‌المللی چشم پزشکی ایران و عضویت در هیأت مشاوره انجمن دیابت ایران شاخه خراسان از دیگر مسئولیت‌ها و فعالیت‌های ایشان است. پژوهشگر برتر، پزشک و رئیس نمونه بیمارستان‌های دانشگاه علوم پزشکی مشهد؛ مرحوم دکتر موسوی، علاوه بر خدمات و مسئولیت‌های سازمانی دارای چندین طرح تحقیقاتی و پژوهشی و مقالات متعدد در مجلات علمی-پژوهشی و ISI بود. به پاس قدردانی از زحمات این پزشک عالی‌قدر بر خود لازم دیدیم تا مصاحبه‌ای کوتاه با همسر ایشان خانم "نصرت امیدی" داشته باشیم.

زندگی خصوصی

خانم امیدی سخن خود را این‌گونه آغاز کردند؛ در بهار سال ۱۳۶۲ هنگامی که دانشجوی رشته ادبیات و زبان انگلیسی دانشگاه تهران بودم با مرحوم دکتر موسوی ازدواج کردم. پس از انقلاب فرهنگی و بازگشایی دانشگاه‌ها به دلیل تحصیل و اقامت دکتر موسوی در مشهد از تهران به مشهد رفتم و تحصیلات خود را در دانشگاه فردوسی مشهد به پایان رساندم. ثمره ازدواج من و ایشان سه فرزند دختر است. فرزند بزرگمان "مریم" در حال حاضر دستیار تخصصی سال آخر رشته قلب و عروق دانشگاه علوم پزشکی ایران است. "مونا"،

مرحوم دکتر میرنقی موسوی در پنجم فروردین ماه ۱۳۳۷ در شهرستان بهشهر دیده به جهان گشود. در هشت سالگی پدر خود را از دست داد و پس از آن با حمایت مادر به تحصیل ادامه داد. عشق و علاقه فراوان ایشان به تحصیل، مطالعه و کتابخوانی از دوران کودکی مشهود بود. به گونه‌ای که در امتحانات نهایی عنوان دانش‌آموز ممتاز استان مازندران را کسب کرد. در سال ۱۳۵۵ با تلاش مجدانه در رشته پزشکی در دانشگاه علوم پزشکی مشهد قبول شد. علاقه وافر ایشان به علم و کسب دانش منجر به فراغت از تحصیل با عالی‌ترین نمرات شد. پس از آن به منظور گذراندن دوره طرح پزشکی عمومی راهی شهرستان گنبد کاووس شد. در آن‌جا فعالیت خود را به عنوان رئیس شبکه بهداشت و درمان شهرستان گنبد آغاز کرد و با همت و تلاش وصف‌ناپذیر به انجام وظایف محوله و امور بهداشتی-درمانی آن منطقه و مناطق محروم وابسته پرداخت. پس از گذراندن دوره طرح عمومی با شرکت در امتحان پذیرش دستیار تخصصی در رشته تخصصی چشم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد پذیرفته شد و دوران دستیاری تخصصی را نیز با کسب رتبه اول در بورد تخصصی به پایان رساند. پس از پایان دوره دستیاری تخصصی در آزمون پذیرش دستیار فوق تخصصی شرکت کرد و به عنوان دستیار فوق تخصصی شبکه دانشگاه علوم پزشکی مشهد پذیرفته شد. سپس، به عنوان عضو هیأت علمی در دانشگاه علوم پزشکی مشهد مشغول به خدمت شد.

زنده یاد دکتر موسوی از سال ۱۳۷۷ تا سال ۱۳۹۵ به عنوان مدیر گروه چشم پزشکی دانشگاه علوم پزشکی مشهد، ابتدا در بخش چشم بیمارستان امام رضا (ع) فعالیت خود را شروع کرد و سپس در سال ۱۳۸۱ پس از احداث بیمارستان فوق تخصصی چشم پزشکی

با صبر، حوصله و خوش اخلاقی علاوه بر درمان جسم، روح و روان بیماران را نیز صیقل می داد. به گونه ای که بیماران همواره با روحیه شاد و رضایتمندی مطب را ترک می کردند. ایشان همیشه معتقد بود که دعای خیر بیماران توشه راه آخرت است و همواره این جمله را بیان می کرد: "آنگاه که دردمندی سلامتی خود را بازیابد، آنگاه که دستی به نشانه شکر به آسمان بلند شود، ملائک تو را می ستایند".

مروری بر فوت زنده یاد دکتر موسوی

دکتر میر نقی موسوی که سال های متمادی عمر خود را در راه ارتقای سلامت جامعه، تربیت دانشجویان، اجرای طرح های تحقیقاتی و خدمت صادقانه و دلسوزانه به مردم صرف کرده بود و با عشق، اخلاص و ایثار خدمات ارزشمندی به هموطنان خود ارائه نمود، سرانجام پس از عمری تلاش در عرصه علمی، آموزشی و مدیریتی، بعد از تحمل یک دوره بیماری تنفسی در سحرگاه سه شنبه، بیست و هفتم مهرماه ۱۳۹۵، دعوت حق را لبیک گفت و جان به جان آفرین تسلیم کرد.

به معنویات در برابر مادیات، تقوا، درستکاری، ارتباط اجتماعی مناسب، گذشت، فداکاری و عدم غرور و تکبر از اصلی ترین رهنمودهای ایشان به فرزندان ایشان بود. در خصوص لزوم پشتکاری و تلاش برای به دست آوردن نتیجه مثبت و مردم داری این جمله را به فرزندان خود یادآوری می کرد: "هرچه بکارید، درو خواهید کرد. نمی توان جو کاشت و گندم برداشت کرد. نمی توان به مردم محبت نکرد و انتظار محبت داشت. نمی توان به مردم احترام نگذاشت و انتظار احترام متقابل داشت."

روابط با بیماران

حمد و سپاس خدا را که افرادی پاک نهاد و نیکو سرشت به پشتوانه توانایی و دانایی توشه گرفته از عرف دینی، ملی و میهنی در تأمین سلامت انسان ها همت خویش را به کار گرفته اند و صبورانه تلاش می کنند. آنها که با سعه صدر، حس نوع دوستی، حسن خلق، صمیمیت، مهارت و دقت نظر به ارائه خدمات و درمان بیماران در نهایت فرهیختگی و هوشمندی اهتمام می ورزند. مرحوم دکتر موسوی ارتباط پر مهر و صمیمی با بیماران خود داشت و دلسوزانه و

فرزند دوم، پزشک عمومی فارغ التحصیل از دانشگاه علوم پزشکی مشهد و فرزند کوچکمان "مبینا" دندانپزشک عمومی فارغ التحصیل از دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی است.

روحیه و خلق و خوی مرحوم دکتر موسوی

صبر و استقامت ایشان در تمامی عرصه های زندگی، مجاهدت های بی نظیر ایشان در حوزه آموزشی و درمانی و تعهد در رعایت اخلاق، تصویر انسانی اخلاق مدار و نوع دوست را در اذهان ترسیم نمود. عدالت خواهی و شجاعت از صفات تحسین برانگیز ایشان بود. فداکاری ها و دلسوزی های ایشان در زمینه شغلی، خدمت منصفانه و دستگیری از بیماران و به خصوص کمک به محرومین و اقشار تهیدست زبانزد تمامی دوستان، همکاران و همچنین مردم بود. ایشان در میان وابستگان و دوستان، انسانی بسیار دوست داشتنی، خوش صحبت، صبور و با گذشت بود و همواره با دلسوزی دوستان و آشنایان را نصیحت می کرد. همیشه در خصوص ضرورت روابط و دوستی با دیگران این مطلب زیبا را نقل می کرد: "ابرا به آسمان تکیه می کنند، درختان به زمین و انسان ها به مهربانی یکدیگر".

توصیه به فرزندان

زنده یاد دکتر موسوی، فردی پاک و وارسته بود. پدری مهربان، عاشق فرزندان، خوش بیان و صمیمی با فرزند، فداکار و پشتیبانی واقعی برای فرزندانش بود. علی رغم مشغله های فراوان، دغدغه های شغلی، مسئولیت های اجرایی و کم بودن اوقات فراغت، همواره همراه و حامی فرزندان خود بود و وظایف پدری خود را به نحو احسن و قابل ستایش انجام می داد. با وجود خستگی زیاد بعد از کار، هیچ گاه تفریح، سرگرمی و وقت گذرانی با پدری قهرمان را از فرزندان خود دریغ نکرد. ایشان فردی کوشا در تربیت اخلاقی، رفتاری و پرورش علمی فرزندان خود بود و همواره فرزندان خود را از نصایح مفید و سازنده بهره مند می کرد. پرباری نصایح ایشان در حد گنجانیدن در چند سطر نیست لکن احترام به والدین و نقش بی بدیل پدر و مادر، فراگیری مدارج علمی، همت بلند، نوع دوستی، توجه

لطفاً به این مقاله از ۱ تا ۲۰ امتیاز دهید و به شماره پیامک مجله (۳۰۰۰۷۸۳۸) ارسال فرمایید.

نحوه امتیازدهی: امتیاز- شماره مقاله

کد مقاله: ۷۲۰۹